

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Discvrsvs Prædicabiles

Paoletti, Agostino

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.LXXVII

Index Ad formandas Conciones pro toto Anno.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55698](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55698)

I N D E X

Ad formandas Conciones pro toto Anno.

Dominica prima Adventus pro Ecclesiis
Germaniae. Matth. 21.

Si quis vobis aliquid dixerit, dicit, quia Dominus in vobis operas habet, & confestim &c.

Magna haec est illatio Christi si dixeritis me oportet habere illis jumentis, sine contradictione statim vobis illa dimittet. Sed quælo qualis consequentia? Nonne videmus Christum multa mandata, & præcipere, nec tamen audiri non Christum sepe in pauperibus aliquibus indigeat, quæ tamen ei non dantur? Nihil fecimus jumentum Christi optimum est. Christus obediens præcepta Patris, hinc sciebat quod Dominus ad quem spectabant jumenta, etiam si vobis ea iurus erat, parte nimirum flectente eorum voluntates, sicut enim nos agimus cum Deo, sic ille ait cum nobis, Dominica Quingagesima.

Enatus autem discipuli fecerunt sicut præcepit illis IESVS.

Hic elucet mira obedientia, & prudentia hominum de populo: non cunctantur, non tardant, non differunt executionem præcepti a Christo in seipsum: & ideo quia statim abierunt, nullus his contradixit: timebant ne Dominus jumentorum voluntatem mutaret, & qui iam contentus erat, quod forte postea reluctaretur. Ex quo diligenter proposita bona statim esse adimplenda, nec occasionem bonas esse negligendas, cum cælestis videmus adesse auxilia, Festo Epiphaniæ.

Oanna filio David clamabant dicentes, &c.

Illi qui hodie tot faustis acclamationibus eum recipiunt, post paucos dies diris, blasphemis, aliisque dictis eum petierunt, & clamabant non Oanna, sed crucifige crucifige. Quam cito hic populi sunt mutati? Sanè nil hoc miri, quia nihil est in hoc mundo ex omni parte beatum nihil stabile, sed omnia vicissitudini sunt obnoxia. Dominica quinta post Epiphaniam. Decem materiam vide Engelgrave in Dominica Palmorum & Joannem de la Hay Tomo primo in Genesis in indice Concionum.

Facili Annuale.

Feria Quarta Cinerum. Matth. 6.

Cum jejunatis nolite fieri sicut hypocrita tristes.

Esto sacri Doctores varias afferant causas, ob quas hodie Sancta Mater Ecclesia fidelium capite cinere aspergat; illa meo iudicio etiam una videtur, ut dum hac Quadragesima plura opera pietatis exercere debemus, ut jejunare &c. quam alias per annum, fugiamus vanam gloriam, nec ea coram hominibus jactemus, & ideo hodiernum Evangelium legit. Non sic multi, qui falsas virtutes ostentant, & vitia apertissima pallant Dom. infra Octavam Epiphaniæ. De hypocritâ vide etiam Calvo in hac die, & de la Hay in indice hujus diei.

Amen dico vobis receperunt mercedem suam.

Tanta est Dei bonitas, & clementia, ut etiam bonum quod est in operibus Hypocritæ velit remunerari, ac mercedem rependere: nec id miror, quia tanta est Dei in homines beneficentia, ut omnem stuporem superent, ita ut hoc vix fides credat, & humana fragilitas non solum recipiat, sed onusta fatigetur. Dom. tertiâ post Epiphaniam.

Nolite thesaurizare vobis, &c.

Nam qui arguntur cupiditate divitiarum obtinendi miseris sunt, & plurima mala hujusce rei causâ patrant. Dom. tertiâ Adventus, ubi ostenditur, quam misera, & calamitosa sit hominis avari conditio, & quod effrenata cupiditas habendi & thesaurizandi sit pestiferum malum & hominibus innatum.

Feria Quinta Cinerum. vide Dom. tertiâ post Epiphaniam ubi habes integram concionem.

Feria Sexta Cinerum. Matth. 17.

Ego autem dico vobis diligite inimicos vestros &c. ut sitis &c.

Magnum revera est præmium quod Deus inimicos diligentibus pollicetur, cum dicat illos futuros filios Patris cælestis, & cum sint filii, erunt etiam hæredes. Sed cur dilectione tantum tam eximium præmium spondet? Ratio est, quia est actio difficillima, & valda ardua: Nam nil efficacius est ad asperta & dura superanda, quàm recogitare præmium cælestis. In Festo S. Stephæ.

11

Ego

Ego autem dico vobis, &c.

Magnum pondus habet in se hic terminus *Ego*, ac si diceret, hoc non dicunt vobis Prophetæ, Patriarchæ, vel alii vestri antecessores, sed ego, ac ideo debetis meum verbum audire, nam si illud audieritis, vobis conferet salutem, si illud non audieritis supplicium. Ut ergo salveamini, hoc est, ut sitis filii Patris vestri audite verbum meum. De verbi Dei efficacia vide Dom. Sexag.

Vi suis filii patris vestri.

Filius participat indolem Patris, cum ergo Deus maxime sollicitus sit pro peccatoribus, qui sunt ejus hostes, sic vult ut inimicos diligamus, quia in se omnia tentat ut peccatorem convertat. In festo D. Thomæ part. 2.

Dom. 1. Quadrag. Matth. 4.

Ductus est Iesus in desertum, ut tentaretur à Diabolo.

Mirum est, quod ex 30. annis, quibus vixit Christus, nil recensent Evangelistæ, præter discessum ex Ægypto, & triduum, quo mansit in templo: an nil præterea egit? res non caret mysterio. Christus illo tempore quietam vitam egit, ne ergo absque laboribus putemus cælum obtineri, nil de hoc narrat Evangelistæ. Ideo ait Fevardentius in Ruth. c. 1. n. 5. jejunavit, elurivit, & sitivit, &c. antequam coronaretur gloria resurrectionis, & honoris. Dom. Septuag.

Angelus enim suis Deus mandavit de te.

Hic manifestatur astutia singularis Diaboli, precipitum suavitati Christo, quod ex se erat peccatum, tentationis crimen afficit titulo virtutis & vendit tanquam virtutem. Multos habet hodie Diabolus in hoc assecras, qui virtutes falsas ostentant, & vitia palliant etiam apertissima. Dom. infra octav. Epiph.

Hæc omnia tibi dabo &c.

Hæc tentationem velut ultimum atterem adhibet, quo Christum sperabat deiciendum; dum enim illum putabat purum hominem, sciebat, quam innata sit hominibus effrenata cupiditas acquirendi bona, &c., quod propter eam enormia & gravia peccata committant. Fer. 2. Advent.

Fer. 2. Dominicæ 1. Quadrag. Vide Dom. 1. Adventus ubi habes integram concionem de judicio.

Fer. 3. Dominicæ 1. Matth. 21.

Commota est universa cœnitas dicens, quis est hic?

Hoc Evangelium agit de ingresse victorio-

so, quo Christus Dom. Palmarum ingressus est Hierosolimam. Gubernatores ergo & Principes, & Scribæ, dum audirent jubilos, & acclamata quibus à plebe; & populo celebrabatur, dum cum viderent pauperem, & filium fabri, ideo credebant eum non posse fulgere tot excellentiis, & audientes pueros clamantes O sanna, indignati sunt dicentes *Quis est hic*, ac si dicerent, hic nimis vilis est & miser, ut sit Messias, sed errabant, quia Dei proprium est eligere infima mundi, ut confundat fortia, Feli. D. Andree.

Populus autem dicebat hic est IESVS.

Hoc solo nomine populus convicit Pharisæos, & prostravit. Nam hoc nomen *Jesus* idem est quod Salvator, venit enim nos omnes salvos facere. De hujus nominis efficacia, ac virtutibus vide festi Circumcisionis partem 2. Et Calvo Assumpto primo hæc die.

Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo, & sanavit eos.

Prudenter fecerunt illi infirmi, quod templo se ingerissent nec extra expectarint. Nam necessitas, & grata est Deo sollicitudo, qua bona proposita exequimur, & si expectassent poterat esse periculum, ne Christus ad alios diverteret, uti & factum est; nam iis relictis abiit extra civitatem. Hinc dicit occasiones non negligere, & dum ad est subsidium cæleste, ad illud est recurrendum. Fest. Epiph. Vide & Fidelem considerationem etiam hæc die.

Fer. 4. Dominicæ quartæ. Matth. 12.

Magister volumus, &c.

Magna fuit stultitia Pharisæorum, quod velint, ut Deus se accommodet eorum voluntati, quin imò potius se debeant ejus voluntati adaptare, quia talis est conditio Dei, ut ipse eo modo agat nobiscum, quo nos cum eo agimus. Hinc si velimus ut ipse faciat omnia ad nostrum nostrum, nos ejus debemus accommodari nutui. Dom. Quinquag. Vide & Fidelem Fer. 1. Paschæ & Lanuza hom. 25.

Volumus videre.

Rectè ostendunt se cæcos, & faruos, & stultè in omnibus procedere; cum enim Christus esset Deus, volebant illi imperare, & in perios ab eo extorquere miraculum; nil hoc miri, erant enim peccatores; Peccator autem ita est cæ-

cus, & demens ut non nisi stulta loquatur. Festo
Dni Thomæ.

Viri Niniuita.

Esse etiam essent mulieres quæ egerunt po-
nitentiam, tamen eos omnes vocat viros ut o-
stendat, quam efficac sit virtus poenitentiar,
ita ut non solum restituat amissam per pecca-
tum gratiam, sed & plura conferat: Dominicâ
quartâ Adventus.

Feriâ quintâ Dominicæ primæ. Matth. 17.

Filium meum male à Daemonio vexatur.

Filius eius vexatur, cur petit ut miseretur
sui & non filii; Scilicet afflictiones sæpè proli-
bis erone ob peccata parentum, quod verum
est; nam sæpè proles ob peccata parentum pu-
niuntur. Dominicâ quartâ post Epiphaniam
folio 191. Vide & Lanuz in 27. Ideo curent pa-
rentes proles bene educantur. Dominicâ in-
fusa Octavam Nativitatis Domini.

Exiit IESVS Jesse in partes Tyri. &c.

Facis non potest Deus benefacere, sed om-
nium necessitatibus succurrere vult, est enim ipsi
valde odiosa partialitas, nam & ideo Iesus vocari
voluit, id est omnium Salvator. Vide partem
secundam Festi circumcisi onis.

Eccæ mulier Chanaanæ egressa. &c.

Non sine mysterio Sacer Evangelista vide-
tur addere illam particulam *egressa*, ut denotaret
diligentiam, & sollicitudinem huius mulieris in
querendo remedio, quia, dum aderat cœlesti
aurium, illud non neglexit, nam potuisset sic-
ri ut occasio negligetur. Vide Festum Epi-
phaniz.

Feriâ Sextâ post Dominicam primam.

Joan. 5.

Iacebat multitudo magna languentium.

Nisi miti illum morbum contraxisset, qui inter
languidos & infirmos vixerat; Nam & ipsi A-
postoli, dum essent in societate Judæ, periculi
turi fuerat in mari, & timebant naufragium, quia
ut à viro probro oritur tranquillitas, sic à malo
eternatur læva tempestas, & uno peccante puni-
tatur multi.

Dominicâ Quartâ post Epiphaniam,

Erat autem hominibus &c.

Cum nec Deus nec Angeli possint infirmari,
cur dicitur ibi *homo*? Non sine mysterio dicitur,
imò & necesse fuit dicere, ut significaretur, quòd
erant hominem, & induent naturam bestiar;
peccatum enim hominem in bestiam transfor-
mat. In Festo D. Thomæ.

Vis sanus fieri.

Si Medicus ab infirmo pereret, quid veller,
an non hoc esset superfluum, cum certum sit
quòd petat sanitatem? Cur ergò filius Dei petit
ab hoc infirmo, quid velit, cum absque dubio
petat sanitatem? Voluit se conformare volunta-
ti infirmi, ut ostendat quàm se accommodet ad
nostrum nutum, ideo enim vocatur motus.
Dominicâ Quinquagesimâ parte secundâ.

Dominicâ Secundâ Quadragesimæ.

Matth. 17.

Assumpsit IESVS Petrum, &c.

Sed cur istis tribus tantum hic favor conce-
ditur? qui ad ulteriora se accingebant, quàm
obligabantur. Vide Festum purificationis fol.
237, ubi ostenditur, quòd opera supererogatoria
debemus facere.

Transfiguratus est ante eos.

Nempè ut spe gloriæ eos alliceret ad labores
tolerandos; Nil enim ad hoc efficacius est,
quàm consideratio gloriæ & beatitudinis, ut pa-
ret in D. Stephano, & Apostolis. Vide partem
primam Festi D. Stephani.

Nesciebat quid diceret.

Merito dicitur Petrus nescire quid dicit; vo-
lebat enim percipere gaudia cœlestia ante labo-
rum pugnam, Deus autem non solet conferre
gloriam nisi postquam portavimus pondus diei
& laboris. Dom. Septuagesimæ parte primâ.

Feriâ Secundâ post Dominicam Secundam.

Joan. 8.

Ego vado.

Dolorem suum hic exprimit, quo afficieba-
tur, dum ire debebat ad mortem; tanto enim
desiderio flagrat conversandi nobiscum, ut sum-
me doleat, dum debet à nobis discedere; ut pa-
ter in horto Olivarum, ubi per vim à Disci-
pulis avelli debuit. In Festo Nativitatis parte
primâ fol. 80.

Ego vado, & quæretis me.

Dicere voluit Christus, quia cum me non
quæseritis, dum vobis adessem, postea me non
invenietis, occasionem neglexistis me inveni-
endi, & remedium obtinendi. Ne ergò & nobis
hoc contingat bona proposita non differamus,
sed statim exequamur, & occasiones benefa-
ciendi non omittamus. Festo Epiphaniæ parte
primâ.

Quæris me & non invenis.

Si dicas, quod omnis, qui quærit, invenit, quomodo hi te non invenient, dum te quærent? Credo ego quod publicè, & ubique clamo quæ fuerit, ubi esset Christus, ut sic venarentur auram popularem. Ut ergo Christus ostendat quantum sibi displiceat vana gloria, ait, quod eum sint quæsituri, nec tamen inventuri, vide Dominicam infra Octavam Epiphaniæ, ubi ostenditur, quam nociva sit vana gloria.

Feria tertia post Dom. secundam. Matth. 23. *Super cathedram Moysi sederunt Scribae &c.*

Cum loquatur de hominibus actu in dignitate constitutis, cur non dicit, *sedent* in præsentibus? Ostendere voluit, quam brevia & transitoria sint hujus sæculi bona, quæ sanè momentanea sunt, & infra fluminis transeunt. Dominicam quinta post Epiphaniam.

Omnia quæcunque dixeris vobis, facite.

Non debemus ea discutere, quæ nobis præcipiuntur, sed in omnibus obedire, etiam in supererogatoriis. Vide festum purificationis parte primâ, ubi ostenditur quod obedientia debeat esse spontanea, & alacris, nea nec debere esse curiosos in obediendo, & quod inobedientiam Diabolus mutet.

Amant primos rebus.

Parum sciunt de genio, & consuetudine Dei; Deus enim non solet aliquem exaltare, nisi se prius humiliet. fol. 208.

Feria quarta post Dominicam secundam vide Dominicam Quinquagesimæ, & Festum Divi Jacobi, & in indice verbo

Tribulatio.

Feria quinta post Dominicam secundam.

Lucæ 16.

Erat Divites &c.

Sufficit absolutè, quod Deus illi tribuat hoc nomen *Divites*, & dicat illum esse Divitem; ex hoc enim sufficienter colligimus, illum pluribus virtutibus fuisse interitum; cupiditas enim habendi est pestiferum malum, quod innumera post se viria trahit, Dominicam secundam Adventus parte primâ.

Crucior in hac flamma.

Hoc est supplicium omnium gravissimum, quod aliquis a Christo ad æternas flammæ damnatur. Dominicam primam Adventus parte secundam.

Mitte Lazarum &c.

Cur non peti haultum vini, vel aliquam a-

liam refocillationem? cur petit tantum siphum aquæ? sicut ipse avarus fuerat, & parvus, sic credebat, quod Deus erga se futurus esset. Dominicam quinquagesimam.

Feria sexta post Dominicam secundam.

Homo quidam erat paterfamilias. Matth. 21.

Cum de vineâ plantandâ & ornandâ agitur, hoc est de homine, Deus inducitur tanquam paterfamilias, qui bonus solet esse. Et sanè Deus ad benefaciendum promptissimus est, & ad promptus, ut divinæ largitatis dona miranda sint, & imitanda, ut ferè incredibile sit. Dominicam tertiam post Epiphaniam.

Et fodit in ea torcular.

Hieronymus interpretatur altare, vult enim Deus sibi sacrificium offerri, nec debemus ei deteriora, sed meliora esse, cujus tamen contrarium fit, quia mundo meliora, & Deo peiora offerimus. Festo purificationis parte secundam.

Locavit eam Agricolas

Ut enim ad æternam quietem perveniamus, vult ut laboremus in hac vitâ; nam gloria sine magno laboribus non poterit obtineri. Vult etiam ut otium fugiamus, nam est omnium otiorum parens, & otiosos non donat cælo. Dominicam Septuagesimæ.

Dominicam tertiam Quadragesimæ. Lucæ 11.

Erat Iesus ejiciens Dæmonium

Per dæmonium rectè peccator intelligitur sicut ergo, dum dæmonium eiecit, illud nil replicare potuit, sic dum Deus peccatores in supremo iudicii die redarguet de peccatis commissis, ac bonis operibus neglectis, nil replicare poterit, sed omnino obmutescet. Dominicam primam Adventus parte prima.

Et illud erat mutum.

Secundum plures fuit etiam cæcum. Viden miseriam & calamitates in quas Dæmon peccatorem dejicit, ut sanè sanguinis lachrymis deploranda sit; nam peccator non solum est cæcus, sed & bestia. Festo Divi Thomæ parte primâ.

Factum est autem &c.

Cum nullus est, qui Christi partes tueretur, Deus mulierem suscitavit, quæ in ejus laudes prorumpat. Sed cur non elegit aliquem virum, qui hoc melius facere posset? Deus ad facta illustria, & gloriosa uti solet medijs abjectis, & infirma mundi elegit, ut fortia confundat. Festo Divi Andree parte secundam.

Fest. 2. post Dominicam tertiam.
Pax & hic in patria tua Matth. 4.
Isti praeceperunt, ut Christus faceret miracula, ut tunc lucum acquirerent, in quo graviter deliquerunt. Hæc est cupidorum fors, ut pessimi fiat Dom. 3. Advent.

Quando clausum est calum.
Verisimile est plures iustos & sanctos illo tempore cum alii nocentibus fuisse passos, ob quorum peccata calum clausum fuit; nam quod mali perpetravit, boni luunt, & ob unius peccatum integre provincie puniuntur. Dom. 4. post Epiph.

Duxerunt eum usque, &c.
Sicutat ejus concives, quomodo contra eum in commoveatur, ut illum velit precipitare? nil miri: dicebat veritatem, illa autem ingratisissima est, & ubique odiosa. Dom. 2. Advent.

Fer. 3. post Dominicam tertiam Matth. 18.
Speccaverit in te frater tuus.
Hoc est unum ex difficillimis præceptis totius Evangelii, quia nil est quod exponat homines periculo, quam si dicatur veritas; illa enim opponitur & morte sæpe loitur: Dom. 2. Advent.

Vade corripere, &c.
Hoc est statim, nec differt correptionem, quia si jam paratus sit, postea forsitan non erit; nam moras necesse est periculosum. Fest. Epiph. part. 1.

Non dico tibi septies, &c.
S. Petrus videbatur multum facere, quod extenderet remissionem peccatorum usque ad septem vices, sed Deus usque ad terminum vitæ eam attendit, est enim efficax; vide Dominicam 4. Adventus, & Dæmon salvaretur, si pœniteret. Fol. 68.

Fer. 4. Dominicæ tertiæ. Matth. 15.
Quia maledixit patri & matri, morte moritur.

Illius parentes debet honorare, revereri, & iis obedire. Hoc fecit Samson & alii, sed si filii parentibus non obediant, sed irreverentiâ afficiant, graviter à Deo puniuntur, ut patet in Cham, & Chanaan. Dom. infra octavam Nativitatis.

Populus hic labiis me honorat.
Et ideo eorum sacrificium est Deo ingratum, quia deteriora, scilicet exteriora Deo tantum offerrebat, meliora vero scilicet interiora serva-

bant, sic & multi hodie faciunt. Fest. Purific. part. 2.

Sine causa colunt me.
Corde corrupto nil sunt faciendi exteriores corporis motus & oris ostentationes, nam Deus non curat, quod virtutes fucatas ebuccines, sed quod illas præstes; sunt autem multi, qui de virtutibus falsis se jactant, & volunt videri quod non sunt. Dom. infra octavam Epiph.

Fer. 5. Dominicæ tertiæ. Luc. 4.
Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus.

Esto Petrus effect Dei amicus, & ejus socrus mulier sancta, tamen visitata fuit infirmitate gravi; Deus enim non vult electis suis dare gloriam, nisi prius illam per labores & dolores promerentur. Dom. Septuag.

Continuo surgens ministrabat ei.
Viden quam sit efficax unum verbum Dei. Mox ut per verbum imperat febri, infirma surgit, & Christo ministrat, de efficacia verbi divini, vide Dom. Sexag. Si ergo verbum Dei sit tam potens, quomodo non terreuntur ad vocem Christi peccatores in judicio, ut patet in discipulis, & Judæis; Dom. 1. Advent. part. 1.

Cum autem Sol occidisset, omnes.
Ut Christus humanas laudes fugeret, & popularem autam declinaret, post solis occasum beneficia, & sanitatem conferebat, ut doceret nos debere humilitatis involucris virtutes nostras tegere, & opera bona velare. Dom. infra octav. Epiph.

Fer. 6. Dominicæ tertiæ. Joan. 4.
Iesus fatigatus ex itinere.

Notanter hic exprimitur nomen Jesus, ut sciremus causam, cur eum oportuerit transire per Samariam; cum enim hoc nomen sit idem ac Salvator, significatur, quod per omnium salutem venit, & ideo omnes regiones peragere debuit.

Festo Circumcisionis part. 2.
Da mihi bibere.

Dum Christus ab illa hantum aquæ petit, rotundè illum negat, sed dum Christus ipsi aquam promittit, statim clamat: *Domine, da mihi hanc aquam.* Mulieribus enim est innata cupiditas habendi. Dom. 1. Adv.

Quinque viros habuisti, &c.
Audite quid ad hæc verba dica: *Patres nostri in hoc monte adoraverunt.* A bove transiit ad asinum.

SECRETUM
XVI

nium, Christus loquitur de quinque viris, & de eo, quem modò habet, & illa discursum dicitur ad adorationem, ad Prophetas. Sciris cur? Christus dicebat veritatem, mulieres autem eam valde oderunt. Domin. 2. Advent. part. 1.

Dominica 4. Quadrag. Joan. 6.

Ve manducant hi.

Congrue loquitur Christus, curam illi habent de me, & suum in sequendo erga me restantur affectum, & bonam voluntatem, ergò ego etiam debeo eorum curam suscipere, & illis respondere, nam hic est genius Dei, ut, quales nos sumus erga ipsum, talis & ipse sit erga nos. Dom. Quinquag. part. 1.

Colligite que superfluerunt fragmenta.

Non minor, quòd ex duobus piscibus & quinque panibus satiaret homines, omnes enim creaturæ ejus subiciuntur imperio, sed quòd tot fragmenta superfluerint, oblitusco: Cur ille excessus? nonne Deus abundantiam exercatur? Hebræi veritati miraculi patenti, volebant credere, idèd miraculum patrare debuit, homines enim valde amantes sunt mendacii. Dom. 3. Advent. part. 2.

Impleverunt duodecim cophinos fragmentorum.

Nihil Deus vult vilipendi, sed etiam res minimas curari, ut te doceat minima & levia vitare; nam illa augentur, ac ad majora disponunt, & quæ seorsum sunt parvi momenti, conjunctim sunt magni ponderis, sollicitè ergò cavenda sunt ventalia. Dom. 6. post Epiph.

Fer. 2. Dominica quarta. Joan. 8.

Ascendit Iesus, &c.

Hæc ascensio contigit circa festum Paschatis, Judæi enim ter in anno debebant Hierosolymam ad templum ascendere, & quamvis ipse illà lege non obligaretur, tamen ascendere voluit, ut suo exemplo nos doceret promptè obedire, & opera supererogatoria facere. Festo Purif. part. 1.

Vendentes boves & ovæ.

Pessima hæc fuit illorum iniquitas; nam sub prætextu cultus divini, ac quòd gratiam præstarent sacrificare volentibus, venditabant illas actiones licitas, sic multi sunt, qui jactant virtutes fucatas. Dom. inf. octav. Epiph.

Zelus domus tuæ comedit me.

Deus tantò zelo flagrat erga nos, qui sumus

ejus templum juxta illud Apostoli: *Templum Dei estis vos*, ut continuo velit esse nobiscum, & maximo flagret desiderio nostri à societate fruedi, ita ut grave sit tormentum illum à nobis avelli. Fest. Nativ.

Fer. 3. Dominica quarta. Joan. 7.

Quomodo hic literas scit cum non didicerit?

Videntes illum exponere altissima S. Scripturæ mysteria mirabantur, sed præ malitia cæcabantur, nec convertantur, in quo ipsi magis admirandi sunt, cum verbum Dei tam efficax sit, unde de iis dici potest, quòd sunt delecti de libro vitæ. Dom. Sexag. fol. 43.

Mea doctrina non est mea, &c.

Deo adscribendum est, quidquid boni facimus; nam omnia opera bona procedunt ab ejus gratia, & auxilio: nec sine gratia divina aliquid boni fieri potest. Fest. Epiph. part. 2.

Sed ejus, qui misit me patris.

Ex eò quòd sermo prædicationis sit verbum Dei, merito excitari deberemus, ut illud sumè cum attentione, & reverentià audiremus, nam si Deus cælo ad te Epistolam mitteret, nonne maxima cum reverentià acceptares illam. Dom. Sexag. part. 2.

Fer. 4. Dominica quarta.

Quia peccavit, hinc aut parentes ejus, ut carum nascatur?

Nullum est dubium ob parentum peccata sæpè proles puniri, idèd etiam parentes sollicitè cavere debent ut filios bene educant, ut & ipsi in prolihus puniantur. Dom. 4. part. 1. post Epiph. Nam si ob aliena peccata quis puniatur, maxime punietur ob propria, hinc ridendi sunt, qui ad constellationes recurunt, cum quodlibet peccatum habeat suam pœnam. Ibid. part. 1.

Venit nox, quando nemo poterit operari.

Si in una nocte quis operari possit, cur non possit in alia? Per noctem intelligitur hora mortis, & senectus, quando illa venit, sæpè conscientia infuictuosa est, hinc non est differenda. Dom. 4. Adv. part. 2. nam moras trahere sæpè periculosum est. Fest. Epiph. part. 2.

Abiit ergo, & latuit.

Annon poterat replicare, cur me mittit ad natoriam Siloen? an non est omnipotens? Cur ergo me non statim sanat? Docuit nos qualis debeat esse

esse obedientia, nempè hilaris, prompta, & cæca
Fest. Parif. part. 1.

Fer. 1. Dominicæ quartæ. Luc. 7.

Eccæ defunctus efferebatur filius unicus.

Cur Deus affligis hanc viduam in viduitate
passionem sufficiens sit ei crux, quod sit orbata
matris suo? Cur ergo afflicta addis afflictionem?
In bonum ejus hoc Deus fecit, nam non
de gloriâ nisi post labores, & afflictiones.
Dom. Septuag. part. 1.

*Ibi Iesus in civitatem, qua vocabatur
Nain.*

Utr advertit Joannes de la Hay non dicit S.
Evangelista vni in perfecto, sed ibat in imperfecto,
Christum doceret semper operatum esse,
& nunquam otio indulisse; nam otiosis gloria
caelestis non datur, sed à caelo excluduntur, ut
patet in Luciferi qui ideo è caelo deturbatus est.
Dom. Septuag. part. 1.

Adolescens tibi dico surge.

Cum hodie Evangelista sub oculis nobis ponat
adolefcentem in optimo ætatis flore mortuum,
debemus cogitare quàm caduca, & fragilia
sunt bona hujus vitæ, quæ brevissimo tempore
parescunt & marcescunt, & ideo compa-
rantur floribus. Dom. 5. post Epiph. per totum.

Fer. 6. Dominicæ 4. Joan. 11.

Eccæ quam amas infirmatur.

Mirum est quod sorores Lazari eum non di-
cant esse mortuum, sic enim facilius movissent
Christum ad hoc, ut veniret, & sanitati eum re-
stitueret; sed sorores hoc esse superfluum cen-
suerunt: doverant enim beneficentiam, & prodigi-
aliter Christi, qui, ut audit nos aliquid pe-
tere, non solum statim petita concedit, sed &
plura addit. Dom. 3. post Epiph.

Lazarus amicus noster dormit.

Sierat verè mortuus, quomodo dicit dormit?
an Christus nescit quantum differat mors, &
somnia? Christus voluit hoc dicto docere ho-
mines, ut vanam gloriam evitent, & ideo illud
factum deprimat, ac si Lazarum tantum à somno
excitaret. Dom. inf. octav. Epiph.

Et statim prodit ligatus manibus.

Si pedibus & manibus erat ligatus, & facies
sordida involuta, quomodo poterat ire, & vide-
ri? Hinc patet magna efficacia verbi divini: de
quo vide Dom. Sexag. part. 1. & ideo etiam ad
verbum Christi in judicio peccatores conster-
nabuntur. Dom. 1. Adv. part. 1.

Dominicâ passionis Joan. 8.

Quis ex vobis arguet me de peccato?

O Domine cum scias, quod toties vitæ tuæ
insidiati fuerint, eccur tam libere hodie illos ag-
gredieris, & petis ab iis, quis ex vobis arguet me de
peccato? Christus erat sanctus & innocens, bo-
næque conscientie, & ideo illos non timebat;
nam sicut bona conscientia est iuge convivium,
sic prava est grandetortum. Dom. 1. Adv.
part. 1.

Si veritatem dico vobis etc.

Nil mihi, quod abhorreat veritatem; nam
esto, ex natura nostræ conditionis veritatem
semper pronuntiare deberemus, tamen commu-
niter homines, & maxime mulieres amat men-
daciū, ut per fas & nefas illud sustineant. Dom.
2. Adv. part. 2.

Tulerunt ergo lapides, etc.

Si beneficia innumera iis contulit, cur nunc
lapidibus volunt eum opprimere? Ratio in
promptu est. Dixit iis veritatem; veritas autem
odium patit, & ubique ingrata est. Dom. 2. Adv.
part. 1.

Fer. 1. Dom. Passionis. Joan. 7.

*Miserunt Principes, & Pharisæi mini-
stros.*

Videntes Christi miracula, & quod propte-
rea totus mundus in illum crediturus esset, &
ipsi forsitan regno exuendi, cogitarunt eum oc-
cidere, & ideo mittunt ad eum ministros, ex hoc
videmus, quàm grave malum sit avaritia, & cu-
piditas habendi, & quanta vitia secum trahat.
Dom. 3. Advent.

*Adhuc modicum tempus vobiscum
sum.*

Cur Christe non armas legionibus Ange-
lorum, vel satellitum contra hos ministros? cur
non adhibes dracones, sicut contra Chanaanæos,
vel leones sicut contra Samaritanos? Solum sim-
plex verbum adhibuit; nam illud potentissimum
est, & illos solo prosternere potest. Vide Dom. 1.
Advent. part. 1. & Dom. Sexag.

Si quis sitit veniat ad me.

Propinat tibi aquas mundas bibendas, sed
non sunt limpida, sed turbida; bona enim mun-
di quæ per aquas denotantur, sunt instabilia,
nec diu durant, & in eorum abundantia est mi-
seria. Dom. 4. post Epiph. per totum.

Fer. 3. Dominica Passionis. Joan. 7.

Non enim volebat in Iudeam ambulare.

Vide maximum amorem quo flagrat Christus cum hominibus conuersandis; esto enim non posset cum Iudeis agere; qui volebant eum occidere; attamen modo pergit in Galilaeam, ut saltem cum iis posset agere, maxime enim anxiatur, ut cum hominibus agat. Fests. Natiuit. part. 1.

Vade in Iudeam, ut & discipuli videant.

Pater hos esse prauos, & caecos consiliarios, dum suadent, ut Christus opera sua bona in conspectu discipulorum faciat; cum tamen potius deberent consulete, ut illa occultaret; sic enim praecitavit Christus: Dom. infra octav. Epiph. sed nil miri, erant enim peccatores; peccator autem fere semper stultè loquitur. fest. D. Thomae part. 1.

Me odit, quia testimonium perhibeo de illo, & c.

Habes causam, cur me mundus odio habeat, quia planam, & expertam iis dico veritatem, eorumque vitia reprehendo; nihil enim magis oderunt homines, quam veritatem. Dom. 2. Advent. part. 1.

Fer. 4. Passionis. Joan. 10.

Facta sunt encenia in Hierosolymis, & huiusmodi erat.

Encenia interpretatur renovatio, sicut ergo encenia quorannis celebrantur, hoc est, Festum in memoriam expurgationis templi profanatum per Antiochum, sic quislibet Christianus per poenitentiam animam maculatam per peccatum mortale expurgare debet, ad quod illa valde conducit. Dom. 4. Advent.

Ambulabat in Porticu.

Christus in perpetuo motu fuit, & hinc inde semper discurrere, nec unquam otio indulgebat; nam caelum per labores debet obtineri, & otiosi a caelo excluduntur. Dom. Sepruag. per totum.

Opera quae ego facio in nomine Patris mei.

Non dicit in nomine meo, sed in nomine Patris mei, ut doceret omnia opera nostra bona Deo esse attribuenda; sine eius enim gratia nullum fieri potest. Fests. Epiph. part. 2.

Fer. 1. Passionis. Luc. 7.

Ut cognovit, quod Iesus in domo Pharisaei accubuit.

Cur convivium miles lachrymis? cur non expectas alium commodiorem locum Christum

adeundi? Sciebat bona desideria non esse differenda, sed statim executioni mandanda; nam ubi adest divinum auxilium, moras necesse periculosum est. Fests. Epiph.

Vides hanc mulierem?

Simon iudicis quidem hanc mulierem esse peccatricem, & valde malam, sed id tibi concedo, si loquaris de praeterito, sed si de praesenti, etiam, nam dum poenitentiam elicit. Statui innocentia est restituta, & iustis praefenda, hi enim sunt effectus poenitentiae, ut docet Concio Dominicae 4. Advent. part. 1.

Et sians retrò pedes.

Cur manes à tergo cur te ponis retrò? cur non prodis in conspectum Salvatoris? an forte repudet quod Deum offenderis? Principalem causam iudico fuisse, ne videretur, & laudaretur; optimum enim consilium est bona opera celare. Dom. infra octav. Epiph.

Fer. 6. Passionis. Joan. 11.

Vos nescitis quidquam.

Magna caecitate Christi causam iudicant, imò praecipitant, nulla mora, nullo juris ordine, nullo tempore concessio iudicibus ad deliberandum; in hoc videre est eorum peruersitatem, & caecitatem, sed id non est mirum, quia erant peccatores; Peccator autem caecus est, & stultus loquitur. Fests. D. Thomae.

Venient Romani, & tollent gentem nostram.

Qualis est haec connectio, quod regno sitis extendi ob miracula Christi? Cupidi & avari erant, & ideo talem praetextum adhibebant, ut possent occidere Christum. Hic est genius cupidorum, ut pessima quaeque attentare audeant, Dominicam tertià Adventus, parte primà.

Pro Dominica Palmarum vide Dominicam primam Adventus, quia iuxta Ecclesiam Germanicam est idem Evangelium, similiter pro die Veneris sancto. Vide festum Circumcisionis, ubi agitur de desiderio patiendi, quo Christus flagravit.

Dominicam Resurrectionis. Marci 16,

Et valde mane unà sabbathorum.

O Domine cur tam mane exitis an non exponitis pudicitiam vestram confusioni? an non mulieres decet solitudo summo mane exierunt, ut docerent bona desideria non esse differenda. Fests. Epiphaniae.

Surrexit non est hic.

Non minor quod prius appareret Magdale-
12. & mulieribus, quam Apollolis: cum enim
illa feruentiores fuerint in inquirendo Christum,
Christus etiam erga eas se clementiore n. exhi-
bituram hic est genitus Dei, ut quales nos erga
eum sumus, talis scripserit erga nos. Dominica
Quingagesima.

Et Petro.

O Deus cur præ aliis Apostolis nominas Pe-
trum? in non das anam, ut forsitan murmurent,
cum videat Petrum qui te negavit alius præferri?
Pecunia penitentiam egit, & idcirco alius præferri
meret. Hæc est vis penitentia, ut peccatores
juxta suo modo præferri faciat. Dominica qua-
rtæ Adventus, Vide & Calvo concin. 37. Assump-
to tertio.

Festus secundæ Paschæ. Luc. 24.

Cognoverunt eum in fr. actione panis.

Quomodo hic panis eos illustrare potuit? an
fuit potentior facie Christi, quam sæpe viderant.
Panis est symbolum verbi Dei, per verbum ergo
Dei illuminati sunt, de ejus efficacia. Vide Do-
minicam Sexagesimæ, & Calvo concione sexta,
assumpto tertio, numero tertio.

Potens in opere & sermone.

Si Christus fuit potens in opere, & sermone,
quomodo ergo discipulos non convertit ab in-
fidelitate eorum? veritatem iis dixit. *O stulti cor-
dæ,* & quia veritas valde odiosa est, idcirco ad
illa verba non attendebant. Dominica secundæ
Adventus, parte primâ.

O stulticordæ, nonne oportuit Christum pati?

Multo magis exprobrabitur tibi, quod stultus
sibi sibi periculum habeas, quod sine tribulatio-
nibus, & laboribus gloriam obtinere possis, nam
Deus illam sine laboribus non dat. Dominica
Septuagesimæ parte primâ.

Festus tertiæ Paschæ. Lucæ 24.

Fecit Jesus & stetit in meato.

Cur se non posuit in capite, vel alio honori-
ficatione loco? Docere voluit, quam sit sibi
odiosa partialitas, & ad hoc ostendendum in me-
ato tertiæ moti voluit, & vocari Jesus, hoc est
Salvator omnium. Festo circumcisionis parte
secundâ.

*Obtrulerunt ei partem pifcis, & favum
mellis.*

Optime teste Tertulliano post fel producit
mel, ut credas, te non posse gustare mel beatus-
Paschæ Adventus.

dinis, nisi prius gustaveris fellaborum. Domi-
nicâ Septuagesimæ parte primâ. Vide & Lanu-
zam homiliâ 36. Num. 37. & hom. 15. Nu. 34.
Calvo concione 16. Assumpto primo, Momi-
no Dominicâ secundâ Quadragesimæ.

Et predicare in nomine ejus penitentiam?

Hoc est intentum Christi, ut per peniten-
tiam obtineamus remissionem peccatorum; nam
illa efficacissima est ad illa remittenda, & nullum
est, quod per illam delecti non possit. Dominicâ
quartâ Adventus per totum.

Dominicâ in albis. Joan. 20.

Cum sero esset &c.

Si valde manè apparuit mulieribus, cur dif-
fert apparere discipulis, usque ad vesperum? an
potius hoc mysterium concernit mulieres quam
vitos? Ostendere voluit ad præclara opera
se mediis sæpe uti abjectis, & diligere infir-
ma, ut confundat fortia. Festo S. Andree parte
primâ.

Accipite Spiritum sanctum &c.

Si promiserat, quod daturus iis esset Spiritum
sanctum facta die Pentecostes, cur eum dat il-
lis, hodie? Cum iis non conversabatur continuo,
sicut faciebat ante resurrectionem, ut ergo sem-
per cum iis posset esse, dedit iis Spiritum san-
ctum, cum quo est ejusdem essentia; siquidem
valde delectatur nostrâ conversatione. Festo
Nativitatis.

Sicut misit me pater, & ego mitto vos.

Christus est missus ad crucem, mortem, labo-
res, antequam gloriam obtineret, cum ergo ipse
nobis disposuerit regnum sicut ei datum est à
Patre, prius pati, & laborare debemus. Dominicâ
Septuagesimæ.

Dominicâ secundâ post Pascha. Joan. 20.

*Bonus pastor animam suam dat pro
ovibus suis.*

Si nil charius sit quam vita, quomodo quis
possit illam fundere pro alio? Fateor id esse da-
rum, sed reddetur facile, si in martyrio gloriam
quandam & beatitudinem consideremus. Vi-
de Festum sanctorum Innocentium parte pri-
mâ.

Mercenarius fugit.

Nil hoc miri; cum enim proprium tantum
quærat commodum, obligationem suam ne-
gligit & in necem subditorum consentit, ava-
ritia enim pestiferum est malum, & plura post se
vitia trahit. Dominicâ tertiâ Adventus.

Kk

Lupus

SOLETTI
XVI 26

Lupus rapit, & dispergit oves.

Per Lupum intelligitur Diabolus, hieut aulam animæ intravit, omnibus bonis eam spoliata, ita ut misera sit conditio animæ peccatricis, & sanguineis lachrimis deplorari debeat. Festo D. Thomæ.

Dominicâ terciâ post Pascha. Joan. 16.

Modicum & non jam videbitis me.

Cum statim erat moriturus dicit, modicum erit, & me non videbitis, & quia erat resurrecturus; paulo post dicit, modicum erit, & me videbitis; sic quia bona hujus mundi sunt instabilia & transitoria, possunt dici modicum. Dominicâ quintâ post Epiphaniam.

Modicum, &c.

Premonet & hortatur Apostolos, ne modicum, id est, minima spernant & negligant, & ideo illud modicum ita eis inculcat, ut discamus peccata levia vitare; esto enim videantur levia, tamen, dum crebunt, ad majora disponunt. Dominicâ sextâ post Epiphaniam.

Gaudium vestrum nemo tollet à vobis.

Si gaudia, & præmia consideres, quæ promeritis per labores, & tribulationes, hilari animo omnia perferes, consideratio gloriæ ad hoc est valde efficax, ut patet in sanctis. Festo Divi Stephani.

Dominicâ quartâ post Pascha. Joan. 16.

Vado ad eum qui misit me.

Non ait vadam, sed vado, ita & tu dicere debes; non agam crastinâ die pœnitentiam, sed hodie; nec eis enim, an crastinâ die sis victurus, nec credo, quod Deus illud tibi revelaverit. Dom. quartâ parte secundâ.

Nemo ex vobis interrogat me, &c.

Non est necesse ait Dominus, ut aliquis me interroget quo vadis, hoc enim ego scio, an ergo aliquis sit qui nesciat, quin imo peccator, ejus enim fors est adeo misera, ut cæcus, & ignorans sit. Festo D. Thomæ.

Nemo ex vobis interrogat me, &c.

Domine, supposito nos scire quo vadas, quid adhuc restat interrogandum? multum quidem, nempe quid sub morte, & passione lateat, cui interrogatio ipsè respondebit, quod immortalis beatitudo; nam sub amaro martyrii cortice invenitur celestis gloria. Festo sanctorum Innocentium.

Dominicâ quintâ post Pascha. Joan. 16.

Amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo.

Deus nil honorificentius æstimat, quam ut eum rogemus, & aliquid ab eo petamus, cum enim sit liberalissimus, & maxime prodigus in concedendis donis, maximam sibi ducit gloriam, si aliquid petas. Dominica tertia post Epiphaniam.

Si quid petieritis Patrem in nomine meo, &c.

Sed dicit, jam sunt plures anni, quibus petii ab hoc vel illo malo liberari, nec tamen exauditus sum, imò majora mala me invadunt. Verum tibi dico; considera an voluntatem Dei facias, talis enim erit erga te, qualis tu es erga ipsum. Dominicâ Quinquagesimâ.

Ut gaudium vestri um sit plenum.

Hæc tua debet esse continua petitio, ut tibi Deus largiatur gaudium plenum, hoc est celestem gloriam; nam in hoc mundo omnia sunt turbulenta, & mixta doloribus, nec hic est felicitatis granum, quod non habeat secum zizania miseriæ. Dominicâ 5. post Epiphaniam.

Festum solemne Ascensionis Marci 16.

Euntes in mundum universum, &c.

Cur Domine mittis homines ignorantes, viles, contemptibiles? an non præstaret mittere sapientes, & divites quos opponeres Monarchis? Nequaquam; nam Deus solet uti instrumentis abjectis ad opera heroica perficienda. Festo S. Andree parte primâ.

Prædicare Evangelium omni creatura.

Magnum est beneficium, quod Deus nobis annuntiat faciat suum verbum; nam ita est efficax, ut obedientibus conferat vitam æternam, illud vero contemnescentes excludantur à cælo. Dominicâ sexagesimæ parte primâ.

Elevatis manibus ferebatur in calum Actuum primo.

An ut ostendat in mensa crucis solutum debitum, quod contraxit expiandum, dum pro homine nasceretur? an forsitan ostendit mentem sanguinis quam Hebræi in chara manu ejus scripserant? minime, ostendere voluit viam, quâ cælum obtinuit nempe tribulationibus illud obtinendum. Dominicâ septuagesimæ parte primâ.

Dominicâ sextâ post Pascha. Joan. 15.
Cum venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre.

Postquam Christus ingentes labores, & afflictiones Apollolis prædixisset, ne plane in ære coalescerent, promittit eis Spiritum sanctum, à quo erant solatiæ accepturi: nam nihil prodest labores patienter tolerandos, quam si consideremus, quod in gloria simus solatio afflicti. Festo S. Stephani.

Quem ego mittam vobis spiritus veritatis.
 Vident afflictionem addere afflictis, nam sequenti die etiam crucem agendus, & hoc eodem vespere, quo hunc sermonem servavit, à discipulis est avellendus, & tamen dicit se Spiritum veritatis mitturum, cum veritas odium patitur, & sit odiosa. Ita est, sed mundanis & perveris in ostendit Dominica 1. Adventus.

Arbitratur se obsequium prestare Deo.
 Hæc est pharisaica per veritatem sub titulo divinitatis qui gravissima occultate peccata, & suas proprie virtutes; sic multi sunt, qui virtutes suas educunt, & vitia palliant. Dominicâ infra Octavam Epiphaniæ.

Festum solenne Pentecostes Joan. 14.

Si quis diligit me, sermones meos servabit.

Vetus Christianus, & qui Deum diligit debet conari, ut ejus sermones servet promptè, & hilariter, & non eos dijudicando, nec debet tantum adimplere sermones præceptos, sed etiam non præceptos, nam opera supererogatoria sunt faciendâ. Festo Purificationis parte prima.

Mansionem apud eum faciemus.

Non debemus timere, quod Deus discessurus sit ab homine; nam amor ejus erga hominem est taurus, ac adeo singularis, ut dici possit quod imparens sit, nisi cum homine converteretur. Festo Nativitatis parte primâ.

Feriâ secundâ Pentecostes. Joan. 3.

Sic Deus dilexit mundum ut filium suum, &c.

Esse mundus Dei esset hostis inimicissimus, tamen cum adeo dilexit, ut donum ei dederit preciosissimum proprium scilicet Filium maximam est enim Dei prodigalitas erga homines. Dominicâ tertiâ post Epiphaniam.

Ut omnis qui credit, &c.

Æqualiter, quantum est ex se, vult omnibus dare salutem; odie enim maxime partialitate, & ideo in medio tetra pati voluit, ne videretur magis pro hoc quam pro illo passus. Festo Circumcisionis parte secundâ.

Non misit ut judicet mundum.

Hæc est causa, cur ultimo judicii die pœnæ magis augebuntur; obijciunt enim beneficia præstata, inter quæ & illud, quod, dum punire potuit, non punivit, & ideo cruciabantur damnati, quod à Christo damnabantur. Dominicâ primâ Adventus parte secundâ.

Feriâ tertiâ Pentecostes. Joan. 10.

Ego sum ostium, &c.

Ostium est illud, per quod in cubiculum intramus, cum ergo ipse per crucem intravit cælum, sequitur quod crux ostium sit. Ne ergo credas, quod cælum obtenturus, nisi prius portaveris pondus Dei, & ætus. Dominicâ septuagesimæ.

Ego sum ostium.

Sicut non potest quis intrare domum, nisi per ostium; sic nullus potest facere aliquod opus bonum absque gratia Christi. Festo Epiphaniæ parte secundâ.

Et non intellexerunt.

Merito non intelligunt, quamvis clarissime istas res proponatur; sunt enim peccatores; peccator autem cæcus est, & bestia carens intellectu. Festo D. Thomæ.

Dominicâ sanctissimæ Trinitatis. Matth. ultimo.

Et nunc docete omnes gentes.

Omnes indifferenter vult doceri absque distinctione Judæi, vel Græci, divitis, vel pauperis; pro omnibus enim mortuus est, & omnium vult Salvator dici. Festo Circumcisionis parte secundâ.

Et nunc docete omnes gentes.

Ergo ne homines adeo rudes & viles totum mundum instruant & doceant; an non potuisset melius mittere potentes & divites; imo, sed vult ostendere mediis uti abjectis ad heroica opera faciendâ. Festo S. Andree.

Docentes eos servare omnia quæcunque &c.

Ne cogitet baptizatus se omnia fecisse eo ipso, quo baptismum recepit; nam positus est in Ecclesia, quæ denotatur per vineam, ut labo-

ret, & hinc si otio indulgeat, à caelo excludetur.
Dominicâ Septuagesimâ parte secundâ.

Festum sanctissimi Sacramenti. Joan. 6.

Caro mea verò est cibus.

Hodie esse festum amoris ex eo maximè constat, quòd seipsum nobis in cibum dare voluerit; cum enim nos maximè amet, & ex amore nobiscum conversari summoperè desideret, constat institutionem hujus Sacramenti ex maximo amore processisse. Festo Nativitatis parte primâ.

Caro mea verò est cibus.

Sub specie panis hoc Sacramentum instituit, ut omnes eo vesci possent, ne partialis haberetur, pro omnibus enim nasci, & pati voluit. Festo Circumcisionis parte secundâ.

Caro mea verò est cibus.

Èd ipso, quo in persona Christi Sacerdos profert verba jam substantia panis convertitur in corpus Christi. Hinc vide Verbi Divini efficaciam. De quo vide Dominicam Sexagesimâ parte primâ, & idèd nil miri, quòd ad Christi verbum in iudicio impit confluxerunt. Dominicâ primâ Adventus.

Dominicâ secundâ post Pentecosten.

Quia Ecclesiâ Germanicâ hac die legitur Evangelium de divite Epulone, idèd vide seriam quintam Dominicâ secundâ Quadragesimâ, ubi idem continetur.

Dominicâ tertiâ post Pentecosten. Lucâ 14.

Homo quidam fecit cenam magnam.

Hoc convivium non vocatur prandium, sed cœna, quia fit vesperti & in fine dicit, & postquam quietimus, post prandium verò iterum oportet redire ad laborem. Ex quo patet bona hujus mundi esse instabilia, Baxa & c. Dominicâ quinta post Epiphaniam.

Juga bouum emi quinque.

Interrogat D. Bernardus cur hic dicat se emisse quinque juga bouum, & non quinque boves. Et respondet in sacra pagina esse observatum omnes quorquor avaritiâ laborant esse sub jugo, hoc est pravo, & pessimos. De pravitate avaritiâ. Vide Dominicam tertiam Adventus.

Uxorem duxi, & idèd non possum venire.
Alii se rogant haberi excusatos, hic autem simpliciter dicit se non posse venire, sed quis

eum impedit? forsitan uxorem pessimam habuit, quæ ei magna crux fuit. Dominicâ secundâ post Epiphaniam.

Dominicâ quarta post Pentecosten
Lucâ 15.

Erant appropinquantes peccatores ad Jesum.

In Novo Testamento sapius fit mentio, quòd peccatores accesserint ad Jesum, quam ipsi iusti; nam poenitentia tantæ est efficaciz, ut peccatores iustis quasi præferri faciât, & ad majorem dignitatem, quàm ante elever. Dominicâ quarta Adventus.

Hic peccatores recipit.

Dominicâ an velcis quòd des an sam mirumrandi contra te, èd quòd magis converteris cum pravis, quam cum bonis? Christus aliter ficere non potuit; nam cum peccatores ad eum venirent, ipse eos recipere debuit, ita enim agit nobiscum, sicut nos agimus cum eo. Dominicâ Quinquag.

Quis ex vobis homo &c.

Viden clementiam, & misericordiam Christi, quantæque sollicitudine studet oves errantes ad caulam reducere, ita ut paratus sit prois de novo moti, & crucifigi. Festo S. Thomæ, parte secundâ.

Dominicâ quinta post Pentecosten.

Lucâ 6.

Estote misericordes sicut pater vester misericors est.

Deus adèd est misericors, & liberalis erga homines, ut ejus dona miranda sint, ita ut illi, qui ea recipiunt, id non credant, & quasi accipites hæteant, & ipsa humana capacitas fatigetur. Dominicâ tertiâ post Epiphaniam.

Nolite condemnare, & non condemnabimini.

Nam is est Dei genitus, & mos, ut, sicut tu ejus mandata observas, sic ille vicissim te habeat erga te. Dominicâ Quinquagesimâ.

Dimittite, & dimittetur vobis.

Sane hoc præceptum arduum est, & difficile, sed ut facile illud sibi reddatur, considera primum, quòd ejus observatione obtinebis; ad ardua enim superanda valde conducit spes præmii. Festo sancti Stephani.

Dominicâ sextâ post Pentecosten. Luc. 5.
*Invocabant factis, qui erant in alia
navi, &c.*

Esto Petrus, & alii ejus comites indigerent
sociorum ope in trahendis ad litus piscibus, ta-
men eos non vocarunt infulis clamoribus, ut
leserit piscatores, sed nutibus eorum auxilium
petierunt. An forte erant muti & surdi? non,
sed quia Jesus predicabat, docebant verbum
Dei audendum esse cum reverentia. Dominicâ
Septuagesimâ, parte secundâ.

Eui à me, quia homo peccator sum.

Sicut Petrus per humilitatem cathedram Ec-
clesiæ obtinuit, sic, si exaltari velis, debes prius
te humiliare: nam qui se humiliat, exaltabitur.

In verbo autem tuo laxabo rete.

Miram hinc promptitudinem, & obedientiam
Petrus ostendit, dum statim naviculam à terra
pompili reducit, & postea in altum trahit, sic
institum obedire, debes & promptè mandatis di-
vini. Festo Purificationis parte primâ.

Dominicâ septimâ post Pentecosten
Matth. 5.

Nisi abundaverit iustitia vestra, &c.

Pharisæi exteriora, quæ sunt villa, tantum
curabant, & per ea se Deo satisfacere putabant,
interiora verò, & pretiosiora negligebant, nec
Deo offerebant, & idcirco iustitia eorum Deo non
fuit grata. Si velis, tuum sacrificium sit Deo ac-
ceptum, Deo meliora debes offerre. Festo Puri-
ficationis parte secundâ.

Idem Thema.

Pharisæi esto curarent quædam gravia peccata,
ut homicidium, adulterium, &c. tamen quæ-
dam interiora, utpote iram, odium, & alia mi-
nora negligebant, Deus autem vult nostram
iustitiam esse majorem, & minora etiam à nobis
curari, nam disponunt ad majora. Dominicâ
sextâ post Epiphaniam.

Idem Thema.

Cur negligebant interiora nonne satis epres-
ta lege habebatur non concupisces? sola exte-
riora præstabant, ut viderentur ab hominibus,
& vanam gloriam quærent, illa autem an-

nullat bona opera. Dominicâ infra octavam E-
piphaniæ.

Dominicâ octavâ

Quia Evangelium Dominicæ octavæ est
ferme idem cum Evangelio Dominicæ quartæ
Quadragesimæ, idcirco vide ibi.

Dominicâ nonâ post Pentecosten.

Matth. 7.

Attendite à falsis Prophetis.

Sed quinam sunt hi falsi Prophetæ? illi scilicet,
qui virtutes fucatas ebuccinant, & vanam
gloriam quærunt. Hos tu fuge, quia vana glo-
ria valde nociva est. Dominicâ infra octavam
Epiphaniæ.

Nunquid colligent de spinis uvas, &c.

Merito Deus peccatores vocat spinas, nam
sicut spinæ ad se accedentes pungunt, & cruen-
tant, sic qui est inter peccatores, punitur ob co-
rum peccata. Dominicâ quartâ post Epipha-
niam.

Omnis arbor, quæ non facit, &c.

Per arborem intelliguntur homines juxta He-
bræos, *video homines sicut arbores ambulare*; sicut
ergo arbor infructifera exciditur, & mittitur in
ignem, sic homo otiosus cælo excluditur &
damnatur. Dom. Septuagesimæ parte se-
cundâ.

Dominicâ decimâ post Pentecosten.

Luce 16.

Quid hoc audio de te?

Hoc erit maximum, & gravissimum tor-
mentum, quod parietur peccator in extremo
judicis die, dum Christus illi dicit; quid? hoc
audio de te, de te ô Christiane quem tot bene-
ficiis affecti? Vide Dominicam primam Adven-
tus parte secundâ.

Quid faciam, quia Dominus meus, &c.

Hoc est, quod maxime torquetur peccatores,
dum se à Christo ad iudicium vocati audient,
nam ejus vox est efficacissima, ut patet in Judæis
qui ad illam consternati sunt Dominicâ primâ
Adventus parte primâ.

*Homo quidam erat dives, qui habebat
villicum.*

Deus nos omnes constituit villicos, ut cole-
remus vineam animæ nostræ, & sine dubio hic
villi.

villicus amotus fuit à villa, quia in vinea non laboravit, sic tu, si sis otiosus, à caelo excluderis. Dominica Septuagesimae parte secundâ.

Dominica Undecimâ post Pentecosten.
Lucæ 19.

Videns Iesus civitatem flevit super eam.
Cum lachrymæ sint signum animi pusillanimitis, cur flevit, qui pusillanimes consolentur? flevit, quia cives illius urbis erant peccatores; Peccatoris autem fors deploranda est. Festo S. Thomæ.

Eò quoddam non cognoverit tempus.
Hoc multis dicitur qui poenitentiam procrastinant, ne ergo & hoc tibi dicatur, eam statim age, quia non es certus an crastinâ die vires. Dominica quarta Adventus parte secundâ. Et moras trahere periculosum est, Festo Epiphaniæ.

Et quidem, quæ ad pacem tibi sunt, &c.
Hic quantis hæc dici possunt mundanis, qui non aperiant oculos, nec considerant quid lateat sub bonis humanis, nempe quod sint instabilia, dolore mixta &c. Dominica quinta post Epiphaniam.

Dominica duodecimâ post Pentecosten.
Lucæ 18.

Stultus videret hic Pharisæus dum etiam suos parentes accusat, quod sint injusti, adulteri, raptores &c. sed hoc non est mirum, peccator est; peccator autem semetipsum semper stulta loquitur. Festo D. Thomæ parte secundâ.

Idem Thema.
Est hic Pharisæus plura opera bona fecerit, nempe quod jejunavit, &c. ut ex ejus panegyrico constat, tamen illa ipsi non profuerunt, quia vana gloria omnia illa consumpsit. Dominica infra Octavam Epiphaniæ.

Gratias tibi ago Deus.
Est in aliis peccant, tamen hic bene orat: describit enim opera sua Deo, & id tibi etiam faciendum est, quia nullum opus bonum sine ejus gratia fieri potest. Festo Epiphaniæ parte secundâ.

Dominica decima tertia post Pentecosten
Marci 7.

Extens IESVS de sinibus Tyri venit per Sidonem.
Christus nunquam qui vivit, nec ulli labori pepercit, ut hominum saluti consuleret; hinc

de loco ad locum semper perterit: hinc patet ejus sollicitudo pro peccatoribus convertendis. Festo D. Thomæ parte secundâ.

Et deprecabantur eum.
Sed quid deprecabantur? sine dubio ut illi lingua, & aurium usum restitueret. Cur ergo hoc non dicitur? sciebant liberalitatem, & prodigalitatem Dei, quâ solet preces prævenire. Dominica tertia post Epiphaniam.

Apprehendit seorsim de turba.
Sed cur hoc? an non est omnipotens, & ubique aliquem curare potest? propter nos hoc fecit, ut diceremus, quàm nociva sit vana gloria. Dominica infra Octavam Epiphaniæ.

Dominica decima quartâ post Pentecosten.
Lucæ 24.

Homo quidam descendebat ab Hierusalem in ericho.

Allegoricè per hos latrones intelliguntur Juristæ & Advocati, & an non sunt latrones, dum omnibus bonis spoliatur, & ad mendicitatem miseris litigantes redigunt, & relinquunt semivivos? Dominica tertia Adventus parte secundâ fol. 46.

Descendebat ab Hierusalem in Jericho.

Descendit ab Hierusalem nempe visionis loco in Jericho, quo denotatur luna, quæ ex se non habet lucem, sic peccator cæcus est, ita ut fors ejus sit miseranda. Festo S. Thomæ.

Quodcumque supererogaverit, &c.

Magni fecit Deus supererogatoria; nam non solum sunt accepta Deo, sed & abunde ea præmiat, ut patet in Zachæo, quem ideo visitavit, & sua præsentia recreavit. Festo Purificationis maxime fol. 222.

Dominica decima quintâ post Pentecosten.
Lucæ 17.

Occurrerunt ei decem leprosi.

Si leprosi debebant vivere ab hominibus separati, quomodo nunc occurrunt ei prope castellum? nonne poterant eum expectare in campo, vel in via, quâ eum sciebant egressurum? Timebant se perdituros hanc occasionem, ideo illi usi sunt, nam moras necesse est periculosum. Festo Epiphaniæ parte primâ, vide & Calvo Concione 38. Assumpto primo. Num. 11.

Dum irent, mundati sunt.

Poterant explicare: Sacerdotibus data est potestas inter lepram & lepram discernendi, & non

non eam curandi, si hoc possent, ad te non venissemus, ex quo discimus obedientiam debere esse simplicem, & promptam; Festo Purificationis.

Transibant per medium.

Ubiq; elegit medium Christus, ut se non partem sed Redemptorem omnium ostenderet. Festo circumfisionis parte secundâ.

Dominicâ decimâ sextâ post Pentecosten.
Math. 6.

Non potestis Deo servire, & Mammonâ.

Amor Dei erga homines magnus est, ideo cum illis conuersari summopere desiderat, & quasi ab eis auelli debet. Festo natiuitatis. Vide & Fidelem Fetiâ secundâ post Dominicam quartam confid. 2.

Ne solliciti sitis, &c.

Tam enim est beneficus Deus erga homines, ut prodigius videatur, & ejus prodigalitas sit quasi incredibilis. Dominicâ tertiâ post Epiphaniam.

Respice volatilia cæli.

Deus rerum minimarum curam gerit, ut doceat eos peccata minima vitare, quia ad majora disponent. Dominicâ sextâ post Epiphaniam.

Dominicâ decimâ septimâ Evangelium vide Fetiâ quintâ Dominicâ quartâ.

Dominicâ decimâ octauâ post Pentecosten,

Si Christus erat virtutum exemplar, quomodo vadit ad convivium, maxime cum se licet obseruandum? sciebat illos mendaciis delectos, neculum esse qui illis diceret veritatem, ideo hunc astum inuenit, ut cum eis pranderet & conueteret; null enim parci labori, ut peccatores conuertet. Festo D. Thomæ parte secundâ.

Ipsi obseruabant eum.

Ipsam inuitarunt ob propriam commodum & lacrum, cupidi & avari pessimi sunt. Dominicâ tertiâ Adventus.

Ecce homo quidam hydropicus erat ante illum.

Videtur hic homo incivilis, quod non expectantem prandii, sed se convivio ingeat, ve-

rùm excusandus est; scivit enim, quàm sit periculosum moras necitare. Festo Epiphaniæ.

Dominicâ decimâ nona post Pentecosten.
Math. 27.

Interrogavit eum unus ex iis.

Nil miri, quod Christum adeo persequerentur, nam iis veritatem dicebat si non verbis, saltem re; veritas autem odium parit. Dominica secunda Adventus.

Dicunt ei David?

Si erant Doctores, quomodo tam crasse errarunt, cum Scripturæ testentur Christum non esse purum hominem, sed & Deum, quod ex miraculis etiam cognoscere poterant? Peccatores erant, illi autem sunt cæci. Festo Divi Thomæ.

Magister quod est mandatum, &c.

Esto nil minus curarent quam necire legem, tamen se simulabant, & jactabant zelosos; hoc faciunt impii, ut vitia pallent, & virtutes fucatas propalent. Dom. infra Octavam Epiphaniæ.

Dominica vigesima post Pentecosten.

Math. 9.

Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris.

Pharisæi cogitationes velut parva peccata aestimabant, ideo reprehenduntur; nam minima etiam curanda sunt. Dominica sexta post Epiphaniam.

Remittuntur tibi peccata tua.

Ille petiit tantum sanitatem, at Christus illi etiam remissionem peccatorum dedit, ex quo patet ejus liberalitas & prodigalitas. Dominica tertia post Epiphaniam.

Confide fili, &c.

Si peccator, quomodo filius? an non peccator hostis Dei? hic videtur efficacia penitentia. De qua vide Dominicam quartam Adventus.

Dominicâ vigesimâ primâ post Pentecosten.

Math. 12.

At ille obtulit.

Quomodo obtulit? an non se potuit excusare, quod talis venisset, qualis in vitatus fuit? remorsus conscientia cum obtulit fecit, hæc enim ejus est vis. Vide Dominicam primam Adventus.

Liga.

SOLETTI
1682
X 1728

Ligatis manibus, & pedibus.

Hæc erit maxima molestia & cur in die iudicii, quod impij a Christo damnabuntur. Vide eandem Dominicam.

Amico quomodo huc intrasti, &c.

An non servi hunc defectum in veltibus agnoverunt? Videtur mihi quod coram illis vestem suam vanè jactaverit, sed Christus illam vanam gloriam punivit. De hac vide Dominicam infra Octavam Epiphaniæ.

Dominicâ vigesimâ secundâ post Pentecostem. Joan. 4.

Hic cum audisset, &c.

T³ Audire est observandum, nam occasionem nactus eam non neglexit, quia periculosum est bonas inspirationes differre. Felto Epiphaniæ.

Credidit homo sermonis quem dixit ei

IESVS.

Ipsentium petierat filii sanitarum, & nunc propriam obtinet salutem, in quo magna Dei prodigalitas cernitur. Dominicâ tertâ post Epiphaniam.

Cujus filius infirmabatur.

Non credas morbos tuis proliis fortuito contingere; obveniunt enim his ob peccata. Dominicâ quartâ post Epiphaniam.

Dominicâ vigesimâ tertâ post Pentecosten.

Matth. 18.

Iussit venditari, &c.

Sed quid fecit uxor, & liberi? justissime etiam cum marito venduntur, quia ob unius peccatum alij puniuntur: Dominicâ quartâ post Epiphaniam.

Tenens suffocabat eum.

Antea tam humiliter togavit, & nunc tam durum se ostendit agebatur de damno, ejus cupiditas autem est maximum vitium. Dominicâ tertâ Adventus.

Sic facies Pater meus, &c.

Nam qualis tu fueris erga Deum, talis eris ille erga te. Dom. Quinquagesimæ.

Dominicâ vigesimâ quartâ post Pentecosten. Matth. 22.

Non respicis personam hominis.

Et ideo Jesus vocatur, quia pro omnibus mortuus. Felto Circumcisionis parte secundâ.

Ut caperent eum in sermone.

Sciebant eum veritatem dicere, nec vitia dissimulare; veritas autem odium parit. Dominicâ secundâ Adventus.

Licet censum dare Cesari.

Magnus illi paratur laqueus, si enim neget concitabit contra se Cesarem, quia cupiditas est magnum vitium. Dom. tertâ Adventus.

Dominicâ vigesima quinta post Pentecosten. Matth. 9.

Ecce mulier que sanguinis fluxum, &c.

Hæc mulier audita facta miraculorum, statim accurrens Christo, quia moras necesse est periculosum. Felto Epiphaniæ.

Ejecta turbâ, &c.

Turbam eiecit ne vanam gloriam venaretur; est enim pessimum vitium. Dominicâ infra Octavam Epiphaniæ.

Et statim surrexit.

Vide efficaciam verbi divini, & ideo impij in iudicio ad vocem Christi ita consternantur. Dominicâ Sexagesimæ & primâ Adventus.

Dominicâ ultimâ. Matth. 24.

Cum videritis abominationem desolationis.

Vocatur desolatio abominationis, quia civitas fuit destructa ob peccata civium; a peccatis enim proveniunt pœnæ. Dom. quarta post Epiphaniam.

Sol obscurabitur, &c.

Si Creaturæ insensibiles ita consternerentur, quid facient peccatores habentes conscientiam pravam? Vide Dominicam primam Adventus.

Orate ne fiat fuga vestra Sabbato.

Id est, ne differatis poenitentiam usque ad extremum vite, nam nescitis, an eras victuri sitis. Dominicâ primâ Adventus parte secundâ.